

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216464
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4312216464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 25, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa štyrmi písomne podanými návrhmi doručenými dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.117,19 eura ako majetkovej škody v sume spolu 500 eur a nemajetkovej ujmy v sume spolu 1.617,19 eura, keď Okresný súd v Leviciach o návrhoch na vydanie poverenia rozhodol po 169 až 237 dňoch vo veciach vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 7314/2010, EX 7753/2010, EX 7075/2010, EX 7221/2010.

Súd uznesením zo dňa 08.04.2013 spojil na spoločné konanie konania, spisová značka 25C/96/2013 , 25C/36/2013, 25C/376/2012, 25C/328/2012 pod spisovú značku 25C/96/2013.

V zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, za ktorého sa dostavil právny zástupca a odporcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Účastníci mali doručenie vykázané.

Právna zástupkyňa navrhovateľa pridržiavajúc sa písomne podaného návrhu a po oboznámení sa s pripojenými exekučnými spismi sp. zn. 9Er/453/2010, 9Er/516/2010, 7ER/455/2010, 9Er/455/2010 uviedla, že sa pridržiava podaného návrhu. Predložila k veci vyjadrenie, v ktorom zaujíma stanovisko aj k vyjadreniam odporcu v podobných veciach. Navrhovala doplniť dokazovanie vypracovaním znaleckého posudku, resp. jeho predložením navrhovateľom k majetkovej škode.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom práv. zást. navrhovateľa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : pripojenými exekučnými spismi OS Levice : fotok. 9Er/453/2010, fotok. 9Er/516/2010, spis 7ER/455/2010, fotok. 9Er/455/2010 a zistil tento skutkový a právny stav :

Navrhovateľ sa písomne podanými návrhmi zo dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.117,19 eura ako majetkovej škody v sume 500 eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.617,19 eura. Navrhovateľ ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal návrhy na Okresný súd Levice na vykonanie exekúcie voči povinným: S. C., K. T., G. E., Y. N.. Príslušný Okresný súd vydal rozhodnutia

o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 169 až 237 dní, keď pre daný prieťah neexistoval dôvod. Majetková škoda predstavovala náklady navrhovateľa v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému predstavovali sumu 70 eur. Náklady na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a administratívne náklady v sume 15 eur. Navrhovateľ sa zároveň domáhal nemajetkovej ujmy, keď márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa na vymoženie pohľadávky, keď mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného. Nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Pri výške nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z toho, že Ústavný súd SR za prieťahy v konaní priznáva priemerne 660 eur ročne a navrhovateľ sa domáhal sumy 55 eur za každý mesiac.

V písomnom vyjadrení navrhovateľ uviedol, že nie je dôvod pre postup podľa § 43 O.s.p.. Titul nároku je určený ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a ide o nesprávny úradný postup. Navrhovateľ vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primäl súd k vydaniu rozhodnutia podaniami zo dňa 18.02.2009, 20.05.2009, 23.09.2010, 27.09.2010. Mal za to, že súd musí v 15-dňovej lehote preskúmať súlad vykonania exekúcie so zákonom. Samotné prekročenie lehoty predstavuje bez ďalšieho zbytočný prieťah. Namietal, že príslušný súd nesplnil zákonnú lehotu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Rozhodnutie rozhodcovskej komisie je úplne iný právny inštitút ako rozsudok rozhodcovského súdu. Rozsudok rozhodcovského súdu je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Navrhovateľ nijako nemaril predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, reagoval na podnety odporcu. Odporca nemal v úmysle navrhovateľa odškodniť. Vysoká zaťaženosť okresného súdu nemôže byť dôvodom pre nedodržanie zákonnej lehoty. Štát má dostatočne zabezpečiť súdy personálne. Podľa navrhovateľa vydanie poverenia nie je po právnej a faktickej stránke zložitou vecou. Výklad zákona o zodpovednosti za škodu, podľa ktorého by nebol všeobecný súd oprávnený preskúmať existenciu zbytočných prieťahov v konaní, je ústavne nekonformný. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách navrhovateľa a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. Navrhovateľ túto majetkovú ujmu zdokladuje znaleckým posudkom, prípadne ju súd môže určiť podľa § 136 O.s.p.. V rámci nemajetkovej ujmy treba zohľadniť aj povesť podniku, neistotu v plánovaní ako aj úzkosť a nepríjemnosti členov riadiacich orgánov spoločnosti. K nemajetkovej ujme by nedošlo, ak by súd vydal rozhodnutie včas. Príčina a následok tak sú zrejmé, ich spojenie je priame, bezprostredné a neprerušené. Navrhovateľ sa nedomáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý však vidí aj v porušení práva EÚ zo strany exekučného súdu v tom, že sa zaoberal neprijateľnosťou rozhodcovskej doložky bez toho, aby o tom oprávneného alebo povinného upozornil.

Z fotokópie spisu sp. zn. 9Er/453/2010 Okresného súdu Levice (pôvodne v spise 25C 96/2013) súd zistil, že návrh na začatie konania o vydanie poverenia bol podaný dňa 16.07.2010. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 19.10.2010 právoplatné dňa 11.11.2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Voči uvedenému uzneseniu oprávnený podal odvolanie, ktoré zobrať späť a Krajský súd v Nitre odvolacie konanie dňa 24.05.2012 zastavil. Navrhovateľ ako oprávnený nijako neurgoval vydanie poverenia.

Z fotokópie spisu sp. zn. 9Er/455/2010 Okresného súdu Levice (pôvodne v spise 25C 36/2013) súd zistil, že návrh na začatie konania o vydanie poverenia bol podaný dňa 16.07.2010. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 14.10.2010 právoplatné dňa 05.11.2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Voči uvedenému uzneseniu oprávnený podal odvolanie, ktoré zobrať späť a Krajský súd v Nitre odvolacie konanie dňa 29.02.2012 zastavil. Navrhovateľ ako oprávnený nijako neurgoval vydanie poverenia.

Zo spisu sp. zn. 7Er/455/2010 Okresného súdu Levice (pôvodne v spise 25C 376/2012) súd zistil, že návrh na začatie konania o vydanie poverenia bol podaný dňa 16.07.2010. Navrhovateľ bol podľa úpravy zo dňa 03.08.2010 vyzvaný na doplnenie návrhu. Doklady doplnil dňa 06.09.2010. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 11.10.2010 právoplatné dňa 09.03.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Voči uvedenému uzneseniu oprávnený podal odvolanie, Krajský súd v Nitre rozhodnutie OS Levice potvrdil uznesením zo dňa 30.11.2010. Navrhovateľ ako oprávnený nijako neurgoval vydanie poverenia. Exekučné konanie je skončené.

Z fotokópie spisu sp. zn. 9Er/516/2010 Okresného súdu Levice (pôvodne v spise 25C 328/2012) súd zistil, že návrh na začatie konania o vydanie poverenia bol podaný dňa 05.08.2019. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 13.10.2010 právoplatné dňa 27.01.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Voči uvedenému uzneseniu oprávnený podal odvolanie, ktoré zobral späť a Krajský súd v Nitre odvolacie konanie dňa 28.03.2012 zastavil. Navrhovateľ ako oprávnený nijako neurgoval vydanie poverenia.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone práva na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase začatia exekúcie podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na

vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh zamietol. Podľa súdu bol návrh dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 O.s.p. a zákona č. 233/1995 Z.z. platného v čase podania návrhu. Navrhovateľ v petite návrhu uviedol čoho sa domáha, voči komu, a z akého dôvodu. Nepredloženie dôkazov nie je dôvod na zastavenie konania, ale na prípadné zamietnutie návrhu. Vzhľadom na to, exekúcie boli začaté v roku 2010 a navrhovateľ sa predbežného prerokovania domáhal v roku 2012 návrh nebol premlčaný. Súd mal k dispozícii ako dôkaz predmetné exekučné spisy. Navrhovateľ sa v podaní zo dňa 25.09.2012 adresovaným priamo odporcovi domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania návrhu šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia žiadosti odporcom, žalobu tak už nemohol súd považovať za predčasnú. Navrhovateľ sa domáhal škody výlučne za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverení nedošlo v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu, a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania návrhu na vydanie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Bola by takáto novela nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2010 o zániku 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia, na základe rozhodcovského rozsudku došlo, z dôvodu potreby preskúmania písomností, pre prípad neprípustnosti exekúcie. Novela č. 144/2010 Z.z. sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia navrhovateľa by súd musel vydávať poverenie, na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovský rozsudok hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku čo je nižšie uvádzanou judikatúrou vyvrátené. V čase podania návrhov na vydanie poverenia lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval výlučne podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na

prieťahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v súčasnom znení by len takéto podklady by boli relevantné pre priznanie náhrady škody. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2012 súd však mal za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. platného v čase podania návrhu na vydanie poverenia a začatia tohto konania.

Navrhovateľ tvrdil, že poverenie bolo vydané po 236 dňoch, 235 dňoch, 169 dňoch a 237 dňoch. Súd zistil, že poverenie bolo vydané za 95 dní, 90 dní, 87 dní a 69 od doručenia návrhu. V prípade 87 dní exekučný súd vyzval oprávneného na doplnenie návrhu, bez čoho nemohol vo veci konať 34 dní. Navrhovateľ uvádzal minimálne štyri urgencie vo veci vydania poverenia, ktoré sa v exekučných spisoch nenachádzajú a nekorešponujú ani s časom omeškania s vydaním poverenia. Údaje navrhovateľa sú nesprávne priam zavádzajúce z ktorých vyplýva, že navrhovateľ ako oprávnený nemal o veci prehľad, na základe čoho vyznievajú jeho vyjadrenia o údajnej majetkovej škode, či dôvodoch pre nemajetkovú škodu značne nedôveryhodne. V konaní 25C/378/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z dôvodu, že o návrhu na vydanie poverenia bolo rozhodnuté po 557 dňoch, pričom podľa exekučného spisu to bolo v lehote desať dní. Právny zástupca navrhovateľa bol pred pojednávaním na túto skutočnosť upozornený, napriek tomu zotrval na podanom návrhu a dôvodoch podania žaloby. Navrhovateľ tak trval na dôvodoch návrhu, ktoré boli preukázateľne nepravdivé a nároku sa vedome domáhal, na základe neexistujúcich skutočností. Takéto podania navrhovateľa značne znižujú dôveryhodnosť jeho podaní a poukazujú na to, že navrhovateľovi nejde o spravodlivé doriešenie spornej veci ale o účelové podanie smerujúce k inému ako zákonnému vyriešeniu návrhu. Tieto skutočnosti podľa súdu nárok navrhovateľa vyvracajú. V predmetných exekučných konaniach navrhovateľ zbral späť všetky odvolania voči rozhodnutiam exekučného súdu o zamietnutí návrhov na vydanie poverení, exekučné tituly boli rozhodcovské rozsudky. Účastníkom exekučného konania rozhodnutím v uvedených lehotách nevznikol stav právnej neistoty. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia. Navrhovateľ svoje tvrdenia o škode v návrhu všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkaz o vzniknutej škode. Navrhovateľ ak v návrhu tvrdí, že mu vznikla konkrétne škoda má ju spolu s návrhom aj dokladovať, čo neurobil. Navrhovateľ navrhoval v tomto smere predloženie znaleckého posudku, resp. znalecké dokazovanie, alebo postup podľa § 136 O.s.p.. I k takémuto postupu je potrebné, aby účastník predložil podklady - dôkazy, bez nich nie je možné posudok vypracovať, či rozhodnúť podľa § 136 O.s.p.. Znalecký posudok je na preskúmanie správnosti preukázaných tvrdení účastníkov konania. Z tohto dôvodu súd návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom ako nehospodárne zamietol, i s poukazom na ďalšie dôvody pre zamietnutie návrhu. Súd sa nestotožňuje ani s názorom, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní. Súd však nevidel dôvod, aby sa nejakou výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to, že k vzniku škody ani nedošlo.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Lehoty nemôžu zohľadniť množstvo podaní, o ktorých ten ktorý súd v danom čase rozhoduje. Nemožno zvyšovať počet pracovníkov na súdoch len z dôvodu dočasného i keď podstatného zvýšenia množstva práce. Tak ako sa to stalo v týchto prípadoch sa do úvahy neberie, že môže dôjsť k zmene rozvrhu práce a veci budú pridelené inému zamestnancovi súdu. Zákonodarný zbor SR v prípade rozhodcovských rozsudkov lehotu na vydanie poverenia zrušil. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania (rozhodnutia: NS SR 3 Cdo 146/2011, 3 MCdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010, US SR IV. ÚS 60/2011, I. ÚS 16/2002). Sám navrhovateľ žiadal v exekučnom konaní o predĺženie lehoty na vyjadrenie pre veľké množstvo vecí a prípisov zo súdov (exekučný spis OS Levica 8 Er 40/2009 založený v spise 25C/352/2012 OS Nitra). Ani nový exekútor navrhovateľa nereaguje na prípisy súdu v určenej lehote (25C/332/2012). Zákon určoval lehotu na vydanie poverenia nie na vydanie iného rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia. V prípade, že súd ma za to, že nie je zákonný dôvod pre vydanie poverenia návrh zamietne, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré bola určená 15-dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia zákonná lehota neexistuje. Do pozornosti súd dáva skutočnosť, že aj exekútor, u ktorého oprávnený navrhovateľ podal návrhy na začatie exekúcie nedodrжал lehotu podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku na

podanie návrhu na súd do 15 dní (bolo to vo všetkých štyroch prípadoch), z čoho navrhovateľ žiadne tejto žalobe podobné závery nevyvodzoval. Exekučný súd vydal rozhodnutia v lehote do 100 dní od doručenia návrhu na súd čo je časovo zanedbateľná priam krátka lehota na rozhodnutie. Vo všetkých prípadoch prejednaných v tejto veci nebola nedodržaná lehota na vydanie poverenia, keďže zákon v čase podania návrhov na súd lehotu neurčoval (viď prvý odstavec za citovanými paragrafmi v odôvodnení tohto rozhodnutia). Z pohľadu súdnictva sa o uvedenej dobe dá hovoriť ako o výrazne krátkom časovom intervale. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnej veci v danej lehote vydanie poverenia nepresadzoval zákonnými možnosťami, nijako sa skoršieho rozhodnutia nedomáhal. Už z predchádzajúcich rozhodnutí súdov navrhovateľ poznal právny názor na žiadosti o udelenia poverenia, na základe rozhodcovských rozsudkov. Navrhovateľ poznal postupy a lehoty súdov v jeho exekučných veciach. Súd nie je presvedčený, že by bol počas tejto doby navrhovateľ v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda. Ani nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody (rozhodnutie ÚS SR I. ÚS 16/2002). Je potrebné vyhodnotiť, či uvedené lehoty súdu na vydanie poverenia mohli mať za následok priznanie škody. Neboli konštatované zbytočné prieťahy v konaní, či nečinnosť súdu. Uvedené lehoty sú absolútne primerané. Otázka je, či aj k škode došlo. Ako už bolo konštatované, majetková ujma nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej, či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované, a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite, ktorá i podľa súdnej praxi nie je v súlade s dobrými mravmi. O návrhu na vydanie poverenia bolo rozhodnuté. Konštatovanie, že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať. Ako už bolo uvádzané žiadne konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní, sa nevedlo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky navrhovateľ nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia, teda, že by mu tvrdené náklady nevznikli aj tak.

Navrhovateľ vo svojich žalobách (bolo podaných veľké množstvo žalôb, v ktorých si navrhovateľ uplatňuje nárok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. na voči odporcovi) v podstate žiada, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Navrhovateľ vo vyjadrení napadol aj samotné zdôvodnenie predmetných rozhodnutí exekučného súdu pričom uvádzal, že napáda nesprávny postup nie nesprávne, resp. nezákonné rozhodnutie podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd preto k veci dodáva, že by predmetné poverenie nevydal, keďže exekučný titul nie je vydaný v súlade so zákonom, keď rozhodcovská doložka bola v rozpore s dobrými mravmi, resp. išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd SR v predmetných veciach majú rovnaký právny názor, nielen ohľadne navrhovateľa, napríklad zhodne rozhodoval Krajský súd v Nitre napr. vo veciach 26CoE/140/2012, 8CoE/121/2012, 7CoE/13/2013, Krajský súd v Banskej Bystrici vo veciach 16CoE 228/2012, 17CoE 47/2011, Krajský súd v Prešove vo veci 6CoE 167/2012, Najvyšší súd SR vo veciach 1 Cdo 103/2012, 2 Cdo 216/2012, 2 Cdo 31/2013, 3 Cdo 46/2012, 5Cdo 42/2012, 6Cdo 98/2012, 6 Cdo 23/2013 ako aj Ústavný súd ČR vo veci č.k. II.ÚS 2164/2010. Podľa súdu navrhovateľ sa nemôže domáhať nároku podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že podľa neho exekučný súd nesprávne zdôvodnil rozhodnutie, resp. nesprávne aplikoval právne normy SR alebo EÚ. Ak sa súd opiera vo svojom rozhodnutí o nesprávne právne normy, ktoré v rozhodnutí uvádza, alebo svoje rozhodnutie opiera o dôvody, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia, pričom by išlo o porušenie právnych noriem alebo porušenia postupu štátneho orgánu nemožno tieto považovať za nesprávny úradný postup (v daných prípadoch išlo o správnu aplikáciu právnych noriem a dokazovanie bolo vykonané v súlade so zákonom). Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/24/04). Zodpovednosť za škodu z nesprávneho úradného postupu nezakladajú vady konania ako je zhromažďovanie podkladov, hodnotenie zistených skutočností a právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie (rozsudok NS ČR sp. zn. 2Cdon 129/97 zo dňa 29.06.1999). Takéhoto nároku by sa poškodený mohol domáhať podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. čo však navrhovateľ vyslovene vylúčil, a to len v prípade, že by bolo rozhodnutie exekučného súdu nezákonné, čo sa nepreukázalo. V odôvodnení rozhodnutia súdy po aplikovaní právnych noriem vyjadria právny názor. Ak sa právny názor ukáže následne ako nesprávny, nejde o nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok môže viesť k nezákonnému rozhodnutiu, za ktoré by štát niesol zodpovednosť len v prípade, ak by bolo zrušené alebo zmenené. Rovnako vykonanie dokazovania, ktoré považuje účastník za nadbytočné, či dokonca podľa účastníka

je protizákonné nepredstavuje nesprávny úradný postup. Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo 1018/2007 zo dňa 25.08.2009).

Nemožno skúmať nedodržanie lehoty bez ohľadu na okolnosti veci. Všetky konštatované okolnosti veci ako sú zanedbateľná dĺžka konania od podania návrhu na súd do vydania rozhodnutia exekučným súdom, neexistencia lehoty na vydanie poverenia v čase podania návrhu ohľadne rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, neexistencia zákonnej lehoty na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, nepravdivé- zavádzajúce údaje navrhovateľa o dĺžke nedodržania lehoty, nedodžiavanie lehôt exekútorom navrhovateľa, nemožnosť samotného navrhovateľa spĺňať lehoty súdu, reálne nepreukázanie škody, neexistencia konštatovania prieťahov v konaní, či porušenia povinnosti, vykonávanie dokazovania ako podstata súdnictva, neaktívny prístup oprávneného, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, exekučný titul v rozpore so zákonom viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte súd k zamietnutiu návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.